

centrum **iko**
internationale ouderlijke kindertvoering

Jaarverslag 2010

Nieuw logo van het Centrum IKO

Op de omslag van dit jaarverslag vindt u het nieuwe logo van Stichting Centrum Internationale Kinderontvoering, dat in 2011 is geïntroduceerd. Het nieuwe logo reflecteert de doelstelling van het Centrum IKO door het kind voorop te stellen in het gebroken gezin. Het meenemen van een kind naar het buitenland zonder toestemming van de andere ouder is een emotionele gebeurtenis. Het Centrum IKO streeft ernaar om in het belang van het kind beide ouders goed te informeren en tegelijkertijd te stimuleren met elkaar in gesprek te blijven.

Voorwoord

Het jaar 2010 heeft veel nieuwe mogelijkheden gebracht voor ouders die te maken kregen met een ouderlijke kinderontvoering.

De crossborder mediators, vier teams in totaal, hebben het afgelopen jaar vele ouders in een co-mediation op een professionele wijze terzijde gestaan om tot een oplossing te komen over de verblijfplaats en de omgang met hun kinderen. Ook is er een toenemend aantal psychologen die ouders kunnen ondersteunen in hun emotionele zoektocht naar het omgaan met verlies of dreiging.

De vakjuristen van het Centrum IKO hebben grote kennis van het Nederlands familierecht, van de toepassing van internationale verdragen en de werking van Europese verordeningen. Daarnaast zijn ze geschoold in het opvangen van mensen met verdriet, angst en verlies rond een internationale kinderontvoering. Samen met onze buitenmedewerkers bieden ze naast informatie, ook daadwerkelijke steun aan die ouders die daarom vragen.

In dit jaarverslag is een breed palet geschilderd van situaties waarin ouders verkeren voordat ze het besluit nemen terug te keren naar hun land van herkomst. Het gaat over ouders die bang zijn dat hun kind wordt meegenomen. Of over ouders van wie de kinderen niet terugkeren na een vakantieperiode of zonder toestemming worden meegenomen naar een ander land. Maar het gaat ook over ouders die zich goed laten informeren, toestemming vragen aan de rechter om te mogen vertrekken of ouders die een omgangsregeling vragen met hun kinderen.

Geheel nieuw is het hoofdstuk over ons crossborder Mediation Bureau. Het afgelopen jaar hebben 23 ouderparen gekozen voor crossborder mediation, een bijzondere vorm van geschilbeslechting. Met goed resultaat: tweederde van de ouders heeft samen een oplossing gevonden. Zo kan het ook.

Het is van het grootste belang de crossborder mediationstechniek in Europa en daarbuiten verder uit te dragen. De Haagse Conferentie brengt in 2011 een 'guide to good practice' uit, gericht op het beslechten van geschillen voor, tijdens en nadat een ouder de kinderen heeft meegenomen. Een handboek voor medewerkers van ministeries, de Centrale autoriteit, rechters, maar ditmaal ook voor ouders. Ons doel is om ouders te attenderen op de mogelijkheid om er samen uit te komen. Het Mediation Bureau van het Centrum IKO speelt daarin een actieve rol. Wij kijken over de grenzen heen en verkennen nieuwe wegen om ouders en kinderen op een goede manier van dienst te kunnen zijn.

Namens de Raad van Toezicht
Stichting Centrum Internationale Kinderontvoering (Centrum IKO)

mevrouw mr. Tineke Lodders – Elfferich

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
1. Inleiding	7
2. De organisatie	9
3. Informatie, advies en begeleiding in 2010	11
3.1 Telefonische en e-mailcontacten	
3.2 Nieuwe, lopende en afgesloten zaken	
4. Projecten en samenwerking	21
5. Mediacontacten en publicaties	25
6. Het Mediation Bureau	29
Bijlagen: overzicht cijfers 2010	33

1. Inleiding: meningen en feiten

U kent het beeld: een moeder zit verdrietig en machteloos in beeld nadat haar man de kinderen meegenomen heeft naar zijn vaderland Irak. In het merendeel van de televisieprogramma's waarin een kinderontvoering wordt belicht is de moeder het slachtoffer en de vader de dader én moslim.

Het is vechten tegen de bierkaai. Zijn journalisten zo onwetend of willen ze de vooroordelen steeds maar weer bevestigen door het manipuleren van de werkelijkheid? Weten zij het verschil tussen mening en feit nog wel? Rondom de problematiek van ouderlijke kinderontvoering helaas te vaak niet.

Men is er als de kippen bij om wanneer de kinderen door een islamitische vader zijn meegenomen dit breed uit te meten en eindeloos te herhalen. De eerste mening is: 'De meeste kinderen worden ontvoerd door een islamitische vader'. De tweede mening is: 'Daar is dus niets aan te doen'.

Wanneer heeft men nu eens oog voor de feiten!

Een feit is: 'De meeste kinderen worden meegenomen door de moeder'. Jaarlijks nemen tussen de 100 en 200 ouders hun kinderen mee naar een ander land. Daarvan is 70% moeder en 30% vader. Van die 30% vader is de helft, 15% islamitisch. Dus feit is: '15% van de kinderen wordt meegenomen door een islamitische vader'.

Een feit is: 'Aan alle kinderontvoeringen is iets te doen'. In de ene zaak meer dan de andere. Het hangt af van de wil van de ouders om met elkaar te communiceren en hun daadkracht. Een kind is zelden vanwege media-aandacht teruggekomen; eerder door verstandige ouders en hun familie.

Wanneer de media geen oog heeft voor de moeder die de kinderen meeneemt lijkt men de verkeerde beeldvorming in stand te willen houden. Vaders die achterblijven zijn minder zielig en wanneer het kind wordt meenemen naar een westers land is dat toch minder erg?

Hoezo? Waar is het kind in dit verhaal? Een kind met een vader en een moeder dat naar beiden verlangt en van beiden houdt.

Een ouderlijke kindermeename is geregeld in een internationaal verdrag: het Haags Kinderontvoeringsverdrag.

De mening is: 'De landen die niet zijn aangesloten bij

het Verdrag zijn allen islamitisch. Het feit is: 'Tachtig landen zijn aangesloten bij het Verdrag waaronder Marokko en Turkije; landen die niet zijn aangesloten zijn inderdaad landen die de Shariah als basis voor hun wetgeving hanteren, maar ook landen als Rusland, Japan en Colombia behoren daartoe'.

Een mening is: 'De ontvoerende ouder is slecht en moet worden opgesloten'. Het feit is dat ontvoerende ouders vele redenen hebben waarom zij met hun kinderen terugkeren naar het land van herkomst. Meestal zijn die redenen van emotionele en persoonlijke aard, een scheiding, heimwee, de ex krijgt een nieuwe partner of van economische aard: er is geen werk dus ook geen toekomst.

Kortom, hiermee wil ik duidelijk maken dat de werkelijkheid weerbarstig is. Het steeds maar weer herhalen van achterhaalde patronen brengt geen vooruitgang.

Het is noodzakelijk dat men zich verdiept in de oorzaken van een ouderlijke kinderontvoering voordat er een oordeel wordt geveld. Een kinderontvoering door een ouder is emotioneel. Voor beide ouders maar vooral voor de kinderen. Daaraan wordt te vaak voorbijgegaan. Eenzijdige berichtgeving helpt daarom niet om het werkelijke probleem 'hoe een kind in de toekomst beide ouders in het vizier houdt' op te lossen.

**Een feit is:
'De meeste
kinderen worden
meegenomen door
de moeder'.**

Ouders hebben samen een toekomst voor ogen gehad. Verlieft, (verloofd), getrouwd.

Huwen kan het gevolg zijn van liefde maar ook van eenzaamheid of een vlucht uit een armoedige thuissituatie. Een intercultureel huwelijk betekent vaak dat één van de ouders verhuist naar een

ander, vaak vreemd, land. De afhankelijkheid van de partner is daardoor groot. Zij of hij spreekt de taal niet, heeft geen baan en geen vriendenkring. Dikwijls duurt het jaren voordat de import-ouder een gelijkwaardig leven heeft opgebouwd. Wanneer kinderen geboren worden is de keuze voor de import-moeder om thuis te blijven en te zorgen voor de kinderen snel gemaakt. Wanneer het goed gaat, is er niets aan de hand. Maar ontwricht het huwelijk en is er heimwee in het spel dan kan het gebeuren dat een ouder na een vakantie niet meer terugkeert.

Oma's en opa's, broers en zussen spelen daarin zowel in negatieve als in positieve zin een rol: 'Kind blijf maar hier, wij zorgen wel voor je, de (klein) kinderen

zijn hier toch beter af'. Meestal vonden de ouders de partner van hun kind bij voorbaat al geen geschikte huwelijks- kandidaat. Zij hebben de strijdbijl al in de hand: 'Wij gaan winnen'.

Maar er zijn ook grootouders die verstandig zijn en zeggen: 'Wij helpen je om dit probleem samen met je partner, in het belang de (klein) kinderen, goed op te lossen'. Zij hebben vaak de meeste kans op een duurzame relatie met de kleinkinderen. Zij nemen de stress weg bij het gezin, omdat ze samen met hen naar een oplossing streven.

Ouders kunnen ook de hulp inroepen van ons ervaren team van crossborder family mediators. Een relatie vraagt veel van beide partners, wanneer men de relatie evenwichtig wil houden maar ook nadat een relatie is stukgelopen. Zeker wanneer er kinderen en grenzen in het spel zijn. Wij helpen hen daarbij en dat is een feit.

Directeur
Stichting Centrum Internationale Kinderontvoering

Els Prins

3. Informatie, advies en begeleiding in 2010

Inleiding

In 2010 hebben de juristen van het Centrum IKO 3400 keer contact gehad met mensen die vragen hadden over het voorkomen of oplossen van een ouderlijke kinderonvoering (ook wel kinder meenamen genoemd). Via het 088 8009000-nummer hebben 1363 mensen gebeld en via de e-mail (info@kinderontvoering.org) hebben 731 mensen contact opgenomen. In totaal gaat het om ongeveer 2100 inkomende adviesvragen. Daaruit zijn 352 nieuwe zaken voortgekomen. Zaken zijn situaties waarin een ouder begeleid wordt naar een professionele belangenbehartiger, de Centrale Autoriteit of andere dienstverleners.

Het Centrum IKO helpt alle ouders, ongeacht of ze de kinderen hebben meegenomen of juist zijn achtergebleven. In een deel van de zaken is intensief contact met de ouder(s). Er is regelmatig contact, zodat het verloop van een zaak gevolgd kan worden. Begeleiding houdt ook in dat gemonitord wordt of het verstrekte advies tot het gewenste resultaat heeft geleid.

De meeste adviesvragen zijn van ouders en familieleden (1366). Daarnaast bellen hulpverleners of belangenbehartigers (728) met vragen over de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag of de Europese verordening Brussel IIbis.

3.1 Telefonische en e-mailcontacten

Het Centrum IKO heeft in 2010 3400 contacten gehad. Er zijn 2028 telefoongesprekken gevoerd en 1364 e-mailcontacten geregistreerd. Vooral ouders en familieleden namen contact op met het Centrum IKO voor informatie en advies in hun situatie. Ook professionals, zoals advocaten, wisten het Centrum IKO te vinden.

De telefonische contacten

In 2010 heeft het Centrum IKO in totaal 2028 telefoongesprekken gevoerd. Hiervan zijn 1363 inkomende telefoongesprekken geweest en 665 uitgaande telefoongesprekken. Er zijn 1508 telefoongesprekken gevoerd met ouders, familieleden en vrienden die in hun persoonlijke leven te maken kregen met een internationale kinderonvoering. Van de 520 gesprekken die met professionals zijn gevoerd, waren 180 adviesvragen van organisaties als Bureau Jeugdzorg, Raad voor de Kinderbescherming en het maatschappelijk werk. Er zijn 170 gesprekken gevoerd met advocaten; 47 met medewerkers van de politie; 22 met journalisten; 27 met medewerkers van de Centrale autoriteit; 58 met het ministerie van Buitenlandse Zaken; tien met mediators, studenten en/of wetenschappers; drie met een politicus en drie met het Openbaar Ministerie.

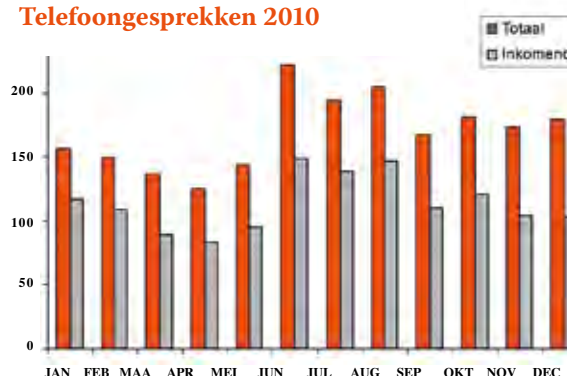
Totaal aantal telefoongesprekken 2010

Aantal telefoongesprekken 2010		2028
Inkomend		1363
Uitgaand		665
Ouders en familieleden	totaal	843
Professionals	totaal	520
onderverdeeld in:		
Advocaten		170
Buitenlandse Zaken		58
Centrale autoriteit		27
Media		22
Openbaar Ministerie		3
Diverse organisaties		180
Politie		47
Politiek		3
Mediator		1
Student		4
Wetenschapper		5

Overzicht telefoongesprekken 2010

2010	totaal	inkomend
januari	156	117
februari	149	109
maart	136	89
april	125	83
mei	143	95
juni	221	148
juli	194	138
augustus	204	146
september	167	110
oktober	181	121
november	173	104
december	179	103

Telefoongesprekken 2010

Uit het overzicht blijkt dat de zomermaanden juni, juli, augustus 2010 de drukste maanden waren wat betreft het aantal gevoerde telefoongesprekken. Ook zijn in deze maanden de meeste inkomende gesprekken geweest, met als hoogste aantal in juni 2010, te weten 148 gesprekken.

De e-mailcontacten

In 2010 heeft het Centrum IKO 1364 e-mailcontacten geregistreerd. Er is 731 keer een e-mail ontvangen en 633 keer een e-mail verstuurd.

Er zijn 1156 emailcontacten met ouders, familieleden en vrienden geweest die in hun persoonlijke leven te maken kregen met een internationale kinderontvoering.

Met professionals is 208 keer e-mail contact geweest. Het Centrum IKO heeft 56 keer e-mailcontact met diverse organisaties gehad; 83 keer met advocaten; 31 keer met het ministerie van Buitenlandse Zaken; acht keer met de Centrale autoriteit; 16 keer met studenten en wetenschappers; negen keer met medewerkers van de politie; drie keer met journalisten en twee keer met een politicus.

Totaal aantal e-mails 2010

Totaal aantal e-mails 2010	1364
Uitgaand	731
Inkomend	633
Ouders en familieleden totaal	532
Professionals totaal	208
onderverdeeld in:	
Advocaten	83
Buitenlandse Zaken	31
Centrale autoriteit	8
Media	3
Diverse organisaties	56
Politie	9
Politiek	2
Student	10
Wetenschapper	6

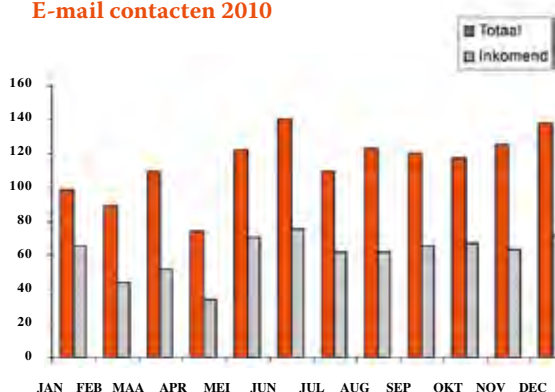
Opvallend is dat van de professionals de advocaten het meeste contact hebben gezocht met het Centrum IKO per e-mail.

Hieronder volgt het overzicht van het aantal e-mails per maand.

Overzicht e-mails 2010

2010	totaal	inkomend
januari	98	65
februari	89	44
maart	109	52
april	74	34
mei	122	70
juni	140	75
juli	109	62
augustus	123	62
september	120	65
oktober	117	67
november	125	63
december	138	72

E-mail contacten 2010

Uit het overzicht blijkt dat juni en december de drukste maanden in 2010 waren voor wat betreft het e-mailverkeer.

3.2 Nieuwe, lopende en afgesloten zaken

Inleiding

In 2010 zijn er in totaal 777 nieuwe contacten geregistreerd. Dit is een stijging van 8 % ten opzichte van vorig jaar. Bij het registreren wordt onderscheid gemaakt tussen een éénmalig advies (eerstelijns) en een zaak (tweedelijns), waarbij een ouder naast advies ook ondersteuning en begeleiding nodig heeft.

Wanneer een ouder naast een advies om ondersteuning en begeleiding vraagt, wordt hier een zaak van gemaakt. Van de 777 nieuwe contacten zijn er 352 als zaak geregistreerd. Deze cliënten hebben behoefte aan langer contact met een jurist van het Centrum IKO. Veel cliënten maken een emotionele tijd door. Het Centrum IKO staat cliënten ook hierin bij door hen gespecialiseerde mentale hulp te bieden.

Afgehandeld eerstelijns

In 2010 is 425 keer contact opgenomen met het Centrum IKO door mensen die advies of informatie wens-ten en geen verdere begeleiding nodig hadden. Vooral veel professionals zoals advocaten, medewerkers van Bureau Jeugdzorg en maatschappelijk werkers vallen in deze categorie. Zij vragen om informatie en advies in een specifieke situatie in relatie tot een dreigende of uitgevoerde kinderontvoering.

In 2010 is het Centrum IKO regelmatig benaderd door grootouders die zich zorgen maakten over hun kin-deren en kleinkinderen. Het Centrum IKO geeft altijd een eerste advies, maar benadrukt dat de desbetreffende ouder het Centrum IKO zelf benadert. Om een juist advies te kunnen geven is het noodzakelijk dat de vak-jurist informatie verneemt van de direct betrokkene. Het verkrijgen van gedetailleerde informatie en de mo-gelijkheid door te kunnen vragen zijn essentieel voor het geven van een kwalitatief goed en juist advies. On-derdeel van het advies is een verwijzing naar advocaten of andere instanties die in de specifieke zaak nodig zijn.

Nieuw binnengekomen zaken in 2010

In 2010 zijn in totaal 352 nieuwe zaken geregistreerd. De nieuwe zaken zijn in de volgende categorieën in-gedeeld:

Categorie	Aantal zaken	Aantal kinderen
Uitgevoerde ontvoering	114 (32,4 %)	165 (36,9 %)
Dreigende ontvoering	149 (42,3 %)	204 (45,6 %)
Internationale omgangsregeling	14 (4,0 %)	24 (5,4 %)
Toestemming voor vertrek	31 (8,8 %)	45 (10,1 %)
Geoorloofde overbrenging	8 (2,3 %)	10 (2,2 %)
Algemeen advies	36 (10,2 %)	n.v.t.
Totaal nieuwe zaken 2010	352 (100 %)	447 (100%)

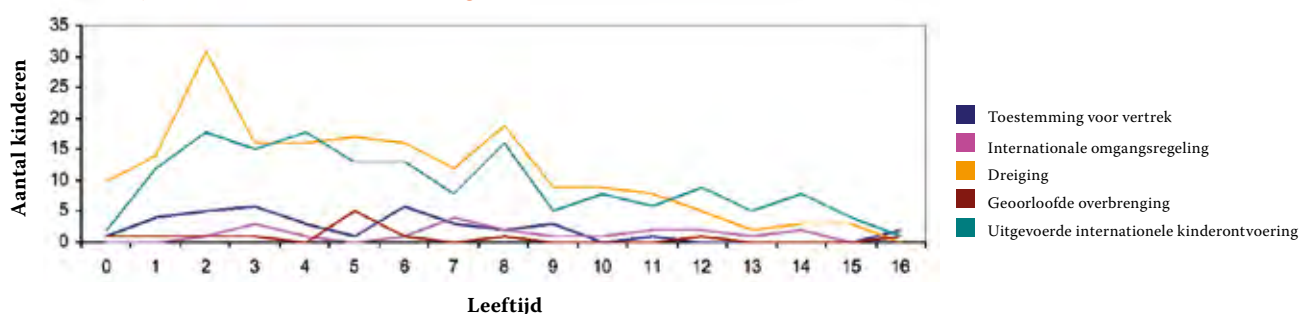
Uitgevoerde internationale kinderontvoering

Het Centrum IKO heeft in 2010 in totaal 114 nieuwe zaken geregistreerd waarin kinderen zonder toestem-ming van de andere ouder zijn meegenomen naar een ander land. Daarbij ging het om 165 kinderen die on-terecht zijn meegenomen door een ouder. In 74 zaken (65%) heeft de moeder de kinderen meegenomen; in 40 gevallen (35%) de vader.

Bij deze 114 zaken is onderscheid te maken tussen een ontvoering door een verzorgende ouder, een niet-ver-zorgende ouder en een co-ouder.

De verzorgende ouders hebben in 2010 in totaal 90 kinderen meegenomen in 61 zaken. Dat was in 56 situ-aties de moeder en in vijf situaties de vader. Onder een verzorgende ouder wordt verstaan een ouder die voor meer dan 60% de dagelijkse zorg heeft voor de kinde-ren en niet of een klein deel van de tijd werkt.

Leeftijd en aantal kinderen alle categorieën in 2010

Door de niet-verzorgende ouder zijn 56 kinderen meegenomen in 41 zaken. In 34 zaken heeft de vader het kind ontvoerd en in zeven zaken heeft de moeder het kind ontvoerd als niet-verzorgende ouder.

Onder een niet-verzorgende ouder wordt verstaan de ouder die de belangrijkste kostwinner is en voor minder dan 40% betrokken is bij de opvoeding.

Er zijn twaalf ontvoeringen gepleegd door een co-ouder. In elf zaken was dit de moeder en in één zaak was dit de vader. In totaal gaat het om 19 kinderen die door een co-ouder ontvoerd zijn.

Onder co-ouders wordt verstaan ouders die beiden werken en beiden zorgen voor 50%. Een deel van hen heeft een ouderschapsplan.

Het Centrum IKO is in 2010 om advies gevraagd in vier opvallende kinderontvoeringen. In twee situaties is een 15-jarig kind zelf naar de niet-verzorgende ouder gereisd en heeft aangegeven niet terug te willen keren naar de verzorgende ouder. In twee andere situaties is het kind meegenomen na een uithuisplaatsing; vanuit het pleeggezin en vanuit een gezinsvervangend tehuis. In deze gevallen heeft Bureau Jeugdzorg de procedure tot teruggeleiding geïnitieerd. In de ene zaak is het kind ontvoerd door grootouders, in de andere zaak is het kind ontvoerd door de biologische ouder die niet voor het kind zorgde.

Verdragsland en Niet-verdragsland

Er is een onderscheid tussen een ontvoering naar een Verdragsland en een Niet-verdragsland. In een kindermee-name naar een verdragsland is alleen de Centrale autoriteit van het ministerie van Veiligheid en Justitie betrokken. Wanneer een kind meegenomen is naar een Niet-verdragsland, is ook het ministerie van Buitenlandse zaken partij. Van de 114 zaken zijn er in totaal 90 (79%) geregistreerd van en naar een Verdragsland waarin de kinderen zonder toestemming van de partner zijn meegenomen. In 24 zaken (21%) is sprake van een kinderontvoering van en naar Niet-verdragslanden.

Verdragsland

In 2010 hebben 62 ouders advies gevraagd over een ontvoering vanuit Nederland naar een Verdragsland. De meeste kinderen zijn meegenomen naar Turkije, België en Duitsland. In 26 zaken was sprake van een ontvoering vanuit een Verdragsland naar Nederland. In vier van deze zaken waren de kinderen vanuit Duitsland meegenomen. In drie zaken waren de kinderen vanuit België naar Nederland meegenomen.

De Verdragslanden waarnaar de meeste kinderen zijn

meegenomen vanuit Nederland zijn:

Turkije – 13 zaken

België – 8 zaken

Duitsland – 6 zaken

Verenigd Koninkrijk – 6 zaken

In twee situaties heeft het Centrum IKO advies en begeleiding geboden aan ouders waar Nederland geen rol speelde maar waar wel sprake was van een kinderontvoering van en naar Verdragslanden te weten;

Spanje – Slowakije en Spanje – Duitsland.

In 61 situaties (68%) heeft de moeder het kind ontvoerd naar een Verdragsland en in 29 situaties (32%) heeft de vader het kind ontvoerd naar een Verdragsland.

Ontvoering naar een Verdragsland

Een Nederlandse vader en een Peruaanse moeder zijn 15 jaar getrouwd en hebben samen een dochter van zes jaar. Vader voelt zich gelukkig in de relatie maar moeder krijgt heimwee naar haar geboorteland. Op een gegeven moment overlijdt oma van moederszijde. Moeder en dochter vliegen naar Peru voor de begrafenis. Moeder voelt zich weer thuis in Peru en haar familie overtuigt haar dat het beter is voor haar en haar dochter om in Peru te blijven. Vader in Nederland wil niet dat zijn dochter opgroeit in Peru en neemt contact op met het Centrum IKO.

Het Centrum IKO adviseert vader het eerst samen met moeder proberen op te lossen; de vader ziet hier echter geen heil in. Hij dient een verzoek tot teruggeleiding in bij de Nederlandse Centrale autoriteit. Terwijl de procedure loopt, besluit de vader toch een laatste poging te doen zijn huwelijk te redden. Hij vliegt voor de verjaardag van zijn dochter naar Peru. Nadat in Peru een gesprek met moeder volgt en zij inziet dat haar dochter waarschijnlijk niet in Peru mag blijven, besluiten de ouders dat hun dochter terug naar Nederland gaat met haar vader. Moeder blijft in Peru, de ouders gaan de echtscheiding regelen in Nederland. Een uitgebreide internationale omgangsregeling wordt afgesproken, deze verloopt soepel en de dochter gaat inmiddels weer naar haar Nederlandse school.

Niet-verdragsland

In 2010 zijn in totaal 24 zaken geregistreerd bij het Centrum IKO waarin sprake was van een kinderontvoering tussen Verdrags- en Niet-verdragslanden.

Daarvan betreft het 15 zaken waarin een ontvoering vanuit Nederland naar een Niet-verdragsland heeft plaatsgevonden. Het hoogste aantal ontvoeringen vanuit Nederland naar een Niet-verdragsland betrof Irak (drie zaken). Naar Syrië en Egypte zijn twee keer

kinderen ontvoerd. Vanuit een Niet-verdragsland naar Nederland hebben in 2010 vijf ontvoeringen plaatsgevonden.

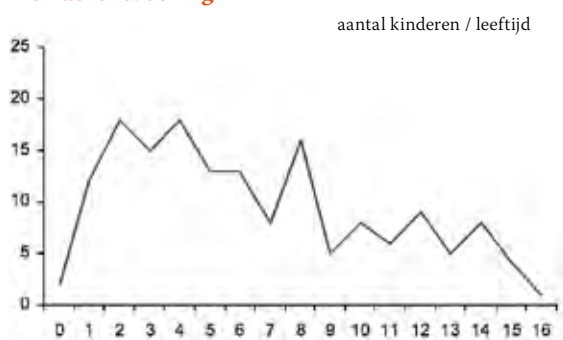
Daarnaast zijn er in vier ontvoeringszaken ouders geïnformeerd die geen betrekking hadden op Nederland, maar waarbij een ander Verdragsland en een Niet-verdragsland betrokken waren. De ontvoeringen speelden zich af tussen de volgende landen: Verenigde Staten – Zambia, Spanje – Marokko (voor 1 juni 2010), beide vanuit een Verdragsland naar een Niet-verdragsland.

In de zaken tussen Ghana – Verenigd Koninkrijk en Indonesië – Frankrijk ontvoerde de moeder de kinderen vanuit een Niet-verdragsland naar een Verdragsland. In totaal hebben twaalf vaders de kinderen meegenomen en twaalf moeders; 13 keer heeft de moeder de kinderen ontvoerd naar een Niet-verdragsland en elf keer de vader.

Ontvoering naar Niet-verdragsland

De ouders zijn beiden afkomstig uit India en zijn twintig jaar getrouwd. Samen met twee kinderen van 10 en 12 jaar gaan ze met vakantie naar familie van vader in India. Het is niet de eerste keer dat het gezin hiernaar toe gaat. In het afgelopen jaar zijn er veel spanningen binnen het gezin en vader neemt de paspoorten van moeder en de kinderen in. Het is de bedoeling van vader dat moeder en de kinderen voortaan in India blijven wonen bij de familie van vader, onder toezicht van zijn familie. Vader bezit een aantal bedrijven in Nederland en blijft in Nederland wonen. Op een gegeven moment lukt het moeder om met de kinderen naar de Nederlandse ambassade te vluchten. Zij kon daar echter geen paspoort voor de kinderen krijgen omdat hiervoor de toestemming van vader nodig is. Vader heeft deze toestemming niet gegeven. Moeder vlucht uiteindelijk zonder kinderen naar Nederland. In Nederland aangekomen, doet moeder aangifte van kinderonvoering. Vader, op dat moment in Nederland verblijvend, wordt opgepakt en besluit mee te werken aan terugkeer van de kinderen. Binnen twee weken zijn de kinderen terug in Nederland.

De leeftijd en het aantal kinderen bij uitgevoerde kinderonvoering

over hoe om te gaan met een dreigende internationale kinderonvoering. In totaal gaat het om 204 kinderen.

Het meeste ouders die bang zijn voor een ontvoering zijn moeders. In 104 zaken nam de moeder contact op met het Centrum IKO; in 45 zaken de vader. In twee zaken nam de grootvader van moederszijde namens moeder contact op. Het Centrum IKO werkt, als het om begeleiding gaat uitsluitend direct met de betrokken ouders. Familieleden worden wel geïnformeerd over een diversiteit aan oplossingen waaronder de werking van verdragen, verordeningen en plaatselijke wet en regelgeving.

Opvallend is dat in 2010 drie oude cliënten wederom contact hebben opgenomen. Hun zaken waren afgesloten, omdat de dreiging was verminderd. Deze zaken zijn opnieuw geregistreerd vanwege het feit dat er nieuwe omstandigheden zijn opgetreden, waardoor het advies aangepast moest worden.

Verdragsland

In 81 situaties was er sprake van een dreigende kinderonvoering van en naar een Verdragsland. In 68 zaken ging het om een dreiging van en naar Nederland en een Niet-verdragsland.

Er zijn vier zaken binnengekomen die betrekking hadden op ouders die bang waren dat het kind vanuit het buitenland werd meegenomen naar een Verdragsland, zonder dat Nederland hierbij betrokken was. Het gaat hierbij om zaken tussen Verenigd Koninkrijk – Verenigde Staten, Duitsland – Verenigde Staten, Zwitserland – Verenigde Staten, België – Brazilië. De meeste ouders die bang zijn dat de kinderen door de partner worden meegenomen zijn moeders: 104 moeders (70%) tegenover 45 vaders (30%).

De meest betrokken Verdragslanden

Turkije – 12 ouders

Verenigde Staten – 10 ouders

(verdubbeling t.o.v. 2009)

Marokko – 6 ouders

Brazilië – 5 ouders

Polen – 4 ouders

België – 4 ouders

Marokko staat in dit verslagjaar zowel bij Verdrags- als bij Niet-verdragsland omdat het land per 1 juni 2010 is toegetreden tot het Haags Kinderontvoeringsverdrag.

In twee van de 149 dreigingen is de dreiging ook uitgevoerd. Het betrof een ontvoering naar Polen en naar Duitsland. In beide gevallen loopt de procedure onder het Haags Kinderontvoeringsverdrag.

In een aantal dreigingsituaties hebben ouders voor een creatieve oplossing gekozen. Na het inwinnen van het advies van het Centrum IKO en door relatietherapie zijn zij met het hele gezin geëmigreerd naar het andere land.

In een andere situatie wilden de ouders gezamenlijk advies. Zij waren van plan gezamenlijk te emigreren en vroegen advies over de te nemen maatregelen voor het geval hun relatie stukliep in het buitenland waardoor een kinderontvoering naar Nederland zou kunnen plaatsvinden.

Dreiging kinderontvoering Verdragsland

Een Nederlandse vader en een Oekraïense moeder hebben een zoon van 8 jaar. Vader heeft bij de rechtbank in Nederland gezamenlijk gezag geregeld, waardoor hij medezeggenschap over de woonplaats heeft gekregen. Moeder heeft meerdere keren aangegeven dat ze wil terugkeren naar Oekraïne met het kind. Vader bespreekt de situatie met het Centrum IKO. Hij neemt alle voorzorgsmaatregelen, maar het kind blijft naar moeder gaan in het kader van de omgangsregeling. Op een gegeven moment neemt de vader contact op met het Centrum. Zijn angst is uitgekomen: moeder heeft het kind zonder toestemming van vader meegenomen naar de Oekraïne. Het Centrum IKO legt uit welke stappen de vader moet ondernemen om de procedure onder het Haags Kinderontvoeringsverdrag op te starten en adviseert een advocaat in de Oekraïne. Na een paar maanden wordt teruggeleiding bevolen door de Oekraïense rechter. Moeder keert met het kind terug naar Nederland. In Nederland wordt mediation gestart om de communicatie tussen de ouders te bevorderen en afspraken tussen de ouders wettelijk vast te leggen. Hoewel vader angst blijft houden, wordt de omgang langzaam weer gestart omdat het in het belang van het kind wordt geacht dat er contact is met beide ouders.

Niet-verdragsland

In totaal is het Centrum IKO in 68 zaken om advies gevraagd bij een dreiging waarbij een Niet-verdragsland betrokken was. Het gaat hierbij om in totaal 97 kinderen.

In 65 zaken betrof het een dreigende situatie vanuit Nederland naar een Niet-verdragsland.

Drie ouders waren bang voor ontvoering vanuit een Niet-verdragsland naar Nederland. In een zaak was Nederland geen partij en betrof het een ouder met angst voor ontvoering vanuit België naar Marokko.

In totaal 53 moeders gaven aan angst te hebben voor ontvoering tegenover 15 vaders.

De meest betrokken Niet-verdragslanden

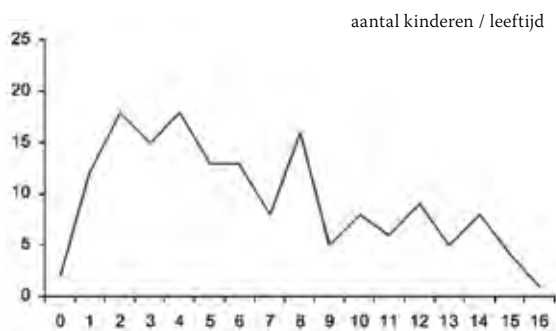
Marokko – 9 ouders (Marokko is toegetreden tot het Haags Kinderontvoeringsverdrag en door Nederland geratificeerd in juni 2010)

Egypte – 6 ouders

Nigeria – 5 ouders

Opvallend is de zaak waarin een dreiging is naar twee verschillende landen. In dat geval zijn de kinderen van twee vaders met twee nationaliteiten. De dreiging voor het ene kind is naar Nigeria en voor de andere twee kinderen betreft het Ghana. Deze zaak is als één zaak geteld omdat het om één gezin gaat.

De leeftijd en het aantal kinderen bij een dreigende internationale kinderontvoering

Internationale omgangsregeling

Het Centrum IKO heeft in 14 zaken advies gegeven over een internationale omgangsregeling. Het betrof zowel buitenlandse ouders die omgang willen met hun kinderen in Nederland als omgekeerd: Nederlandse ouders die omgang willen met hun kinderen in het buitenland.

Van de 14 zaken vroegen twaalf vaders om advies en twee moeders. Het gaat in totaal om 23 kinderen.

Verdragsland

Uit Nederland zijn twaalf zaken binnengekomen waarin ouders advies vragen over omgang met hun kinderen in een Verdragsland. Negen keer vroeg de vader in Nederland een omgangsregeling aan met het kind in een Verdragsland en één keer vroeg de moeder om omgang met haar kinderen die in een Verdragsland wonen.

Vanuit Verdragslanden is het Centrum IKO tweemaal door een vader benaderd die omgang wil met zijn kinderen in Nederland.

Van twee vaders die omgang willen met hun kinderen in het buitenland waren de kinderen jaren geleden ontvoerd door de moeder. De vaders hebben toen geen verzoek tot teruggeleiding ingediend. Het is vaak moeizaam om na een aantal jaren de omgangsregeling soepel te laten verlopen. De moeders zijn vaak terughoudend of leven de omgangsregeling niet na. In totaal gaat het om 21 kinderen.

Niet-verdragsland

In twee zaken betrof het een ouder die omgang wilde met een kind dat woonachtig is in een Niet-verdragsland. Hierbij gaat om één moeder en één vader met in totaal twee kinderen.

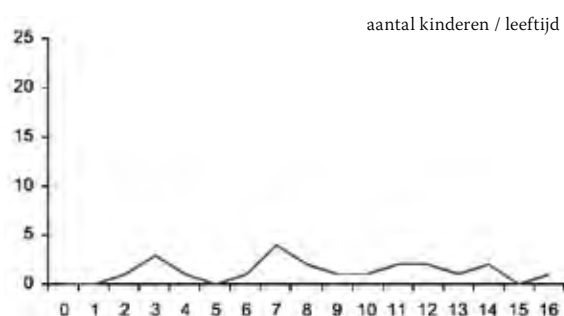
Internationale omgangsregeling Verdragsland

Een Nederlandse moeder en een Zuid-Afrikaanse vader hebben samen een dochter van 11 jaar. Ouders woonden samen in Zuid-Afrika tot 2005. Na het verbreken van de relatie wilde moeder graag terug naar Nederland, hiervoor had ze de toestemming van vader voor nodig. Ouders zijn in 2005 overeengekomen dat hun dochter tot voorjaar 2011 haar hoofdverblijf bij de moeder in Nederland heeft. Vanaf haar twaalfde levensjaar zal het kind bij haar vader in Zuid-Afrika naar de middelbare school gaan. Voor de omgang tussen vader en dochter is een vakantieregeling vastgelegd, iedere kerst komt vader twee weken naar Nederland en in de zomervakantie gaat de dochter drie weken naar haar vader in Zuid-Afrika. Deze afspraken zijn door een rechter in Zuid-Afrika vastgelegd in een beschikking.

Moeder heeft in het voorjaar 2010 voor de Nederlandse rechter een procedure gestart en de rechtbank verzocht de bestaande regeling aan te passen zodat het hoofdverblijf van haar dochter bij haar in Nederland blijft. Moeder heeft contact opgenomen met het Centrum IKO omdat ze haar dochter deze zomer niet naar Zuid-Afrika durfde te laten gaan. Ze is bang dat vader haar niet meer terug zou laten keren. Vader geeft steeds meer signalen af dat hij het niet eens is met de opvoeding in Nederland. Een jurist van het Centrum IKO bespreekt met moeder het Haags Kinderontvoeringsverdrag en neemt met haar de diverse mogelijkheden door. Moeder geeft aan bang te zijn dat, wanneer vader hun dochter niet laat terugkeren naar Nederland, de procedure onder het Haags Kinderontvoeringsverdrag te veel tijd in beslag neemt en de uitspraak mogelijk pas na het voorjaar 2011 plaatsvindt. Moeder besluit het kind voorlopig niet naar haar vader in Zuid-Afrika te laten gaan. Uiteindelijk wijzigd de Nederlandse rechtbank de beschikking van

de Zuid-Afrikaanse rechter en bepaalt dat de dochter ook na voorjaar 2011 haar hoofdverblijf bij de moeder in Nederland zal hebben. Nu durft moeder de omgang wel na te leven.

Leeftijd en aantal kinderen bij een internationale omgangsregeling

Toestemming voor vertrek

In 2010 zijn 31 zaken binnengekomen over toestemming voor vertrek. Van deze 31 zaken hebben 25 moeders en vier vaders advies ingewonnen over de wijze waarop zij legaal met de kinderen konden vertrekken naar het buitenland of terug konden keren naar Nederland.

In twee situaties namen grootouders contact op met het Centrum IKO. Zij informeerden naar de wijze waarop hun kinderen met de kleinkinderen in Nederland konden komen zonder zich schuldig te maken aan kinderonvoering. Het Centrum IKO streeft ernaar ouders goed voor te lichten over de legale wijze van terugkeer met de kinderen. Op deze manier wordt voorkomen dat ouders hun kinderen onterecht meenemen.

In 2010 betrof het 45 kinderen voor wie advies werd gevraagd.

Verdragsland

Vanuit een Verdragsland naar Nederland is 20 keer advies over toestemming voor vertrek gevraagd; drie keer door een vader en 15 keer door een moeder. Vanuit Nederland naar een Verdragsland is zeven keer om advies over toestemming voor vertrek gevraagd; het betrof alleen moeders uit verschillende landen.

Van en naar Spanje vroegen vijf ouders hoe ze legaal met de kinderen konden terugkeren. In drie zaken wilde de moeder terugkeren naar Nederland; in één zaak wilden de grootouders hun kleinkinderen uit Spanje naar Nederland halen en in een zaak wilde een moeder met haar kinderen terugkeren vanuit Spanje naar België. Van de

31 zaken is deze laatste de enige zaak buiten Nederland om. In totaal zijn hierbij 42 kinderen betrokken.

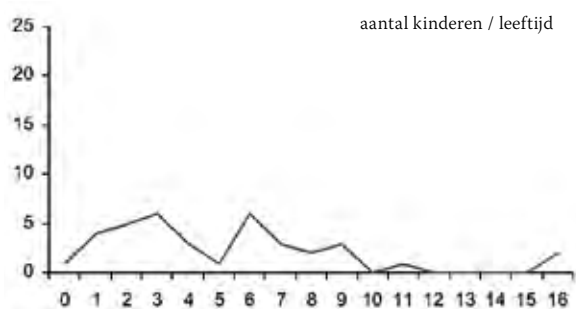
Niet-verdragsland

Het Centrum IKO heeft in 2010 in drie zaken geadviseerd waar vanuit een Niet-verdragsland toestemming werd gevraagd om met de kinderen naar Nederland te gaan. Het gaat hier om twee moeders en om één vader.

Toestemming voor vertrek Verdragsland

Een Nederlandse moeder en een Franse vader zijn getrouwd. Zij wonen met hun twee kinderen in Frankrijk. De kinderen zijn 6 en 8 jaar oud. De ouders hebben naar Frans recht gezamenlijk gezag over de kinderen. Zowel vader als moeder heeft zeggenschap over de woonplaats van de kinderen. Moeder neemt contact op met het Centrum IKO. Zij vertelt dat zij wil scheiden. Moeder laat weten dat zij met de kinderen naar Nederland wil terugkeren. Zij vraagt zich af of dit zonder problemen kan en of zij de toestemming van vader hiervoor nodig heeft. Een jurist van het Centrum IKO legt de werking van het HKOV uit en wat een internationale kinderontvoering is. Het is belangrijk dat moeder toestemming voor vertrek van vader krijgt. Het is aan te raden dat deze toestemming op schrift wordt vastgelegd. Als vader dit niet wil geven, kan zij aan de Franse rechter vervangende toestemming voor vertrek naar Nederland vragen. De jurist helpt moeder ook bij het vinden van een Franse advocaat die niet alleen kennis heeft van het Franse familierecht maar ook kennis heeft van het internationaal familierecht. Er wordt benadrukt dat het in het belang van de kinderen is dat vader en moeder tot een gezamenlijke beslissing komen en dat moeder een voorstel voor een internationale omgangsregeling kan maken. Moeder gaat dit met vader bespreken. De jurist van het Centrum IKO houdt met moeder contact en is op de hoogte van de ontwikkelingen.

Leeftijd en aantal kinderen bij toestemming voor vertrek

Geoorloofde overbrenging

Het Centrum IKO behandelt niet alleen internationale kinderontvoering, maar ook zogenoemde geoorloofde overbrengingen. Dit houdt in dat niet is voldaan aan de vereisten van het Haags Kinderontvoeringsverdrag, omdat de meenemende ouder alleen over de woonplaats mag beslissen. In de praktijk is dit voor de achtergebleven ouder moeilijk te accepteren, want het blijft zijn/haar kind. In totaal zijn acht zaken geregistreerd waarin sprake was van een geoorloofde overbrenging.

In alle gevallen heeft de moeder het kind geoorloofd overgebracht naar een ander land dan waar het eerst woonachtig was. In totaal zijn er tien kinderen geoorloofd overgebracht.

Verdragsland

In zes gevallen heeft de moeder de kinderen vanuit Nederland meegenomen naar een Verdragsland. De achtergebleven vader heeft in die gevallen de mogelijkheid een verzoek tot internationale omgang onder het Haags Kinderontvoeringsverdrag in te dienen.

In één zaak is het Centrum IKO benaderd in verband met een geoorloofde overbrenging door de moeder van Frankrijk naar de Verenigde Staten.

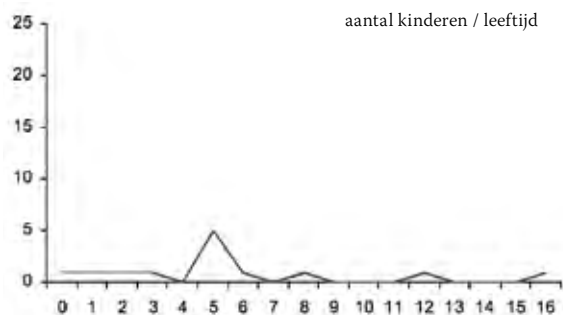
Niet-verdragsland

In één zaak heeft de moeder haar twee kinderen geoorloofd meegenomen naar een Niet-verdragsland, te weten Suriname.

Geoorloofde overbrenging

Moeder is in voorjaar 2010 vanuit Nederland naar Jamaica verhuisd. De kinderen wonen sindsdien bij vader in Nederland. In de zomer gaan ze op vakantie naar hun moeder. Deze besluit vervolgens de kinderen niet terug te laten keren naar Nederland. Vader neemt contact op met het Centrum om te vragen wat hij kan doen. Al snel blijkt dat vader de kinderen wel erkend heeft, maar dat hij geen gezag heeft. Vader heeft wel contact met zijn dochter en zoon van 13 en 15. De kinderen geven aan graag terug naar Nederland te willen. Moeder maakt op een gegeven moment het contact tussen vader en de kinderen onmogelijk. Vader heeft met behulp van zijn familie, die ook op Jamaica wonen, de kinderen een mobiele telefoon gegeven. Op deze manier kan hij toch contact onderhouden met de kinderen. Vader heeft met behulp van het Centrum IKO een advocaat op Jamaica gevonden die hem wil helpen in een procedure.

Leeftijd en aantal kinderen bij geoorloofde overbrenging

Algemeen advies

Het Centrum IKO heeft 36 zaken geregistreerd waarin een algemeen advies is gevraagd. Het gaat bijvoorbeeld om zaken tussen Nederland en de Nederlandse Antillen. Dit wordt als een interne ontvoering aangemerkt. In 2011 gaat dit gedeeltelijk veranderen vanwege de nieuwe status van de Nederlandse Antillen.

Bij andere zaken waarin algemeen advies is gevraagd, ging het onder andere om een kind dat achtergelaten was in Egypte en wilde weten hoe ze terug kon komen; ouders van wie de kinderen al jaren ontvoerd zijn en die vragen hebben over hun nationaliteit en paspoortverlenging.

Een nieuwe ontwikkeling is dat het Centrum IKO in 2010 een aantal keren is benaderd door ouders die door de rechter een beperkte omgang met hun kind is opgelegd omdat de andere ouder het vermoeden heeft uitgesproken dat de ouder het kind gaat ontvoeren. Deze ouders willen advies van het Centrum IKO hoe zij kunnen bewijzen dat dit vermoeden onterecht is en deze beschuldiging kunnen weerleggen.

Clënten komen met uiteenlopende vragen naar het Centrum IKO. Wanneer het een internationale, familierechtelijke zaak betreft wordt altijd getracht deze cliënten zo goed mogelijk op weg te helpen en te adviseren welke stappen ze kunnen ondernemen. Het Centrum IKO adviseert iedere ouder onafhankelijk en op maat, met oog voor het belang van het kind.

Algemeen advies

Een Nederlandse moeder en een Griekse vader hebben gezamenlijk gezag over hun zoon van 4 jaar oud. Vader is tien jaar geleden naar Nederland gekomen en heeft hier een bestaan opgebouwd. Na de echtscheiding is hij in Nederland blijven wonen. Het hoofdverblijf van de

zoon is bij moeder. Moeder is bang dat vader met de zoon naar Griekenland zal vertrekken en zij wil verhinderen dat onbegeleide omgang tussen vader en zoon plaatsvindt. Moeder heeft diverse procedures bij de rechtbank aangespannen waarin zij onder meer stelt dat vader de zoon wil ontvoeren.

De vader neemt contact met het Centrum IKO op en vertelt zijn verhaal. Hij vraagt zich af hoe hij de beschuldigingen van moeder kan weerleggen. Uit het verhaal van vader blijkt dat hij hier een sociaal leven heeft, een koopwoning en een goede baan met doorgroei mogelijkheden. Destijds is hij juist uit Griekenland vertrokken omdat hij met zijn universitaire opleiding geen passend werk kon vinden. In Griekenland heeft hij geen uitzicht op een baan. De jurist van het Centrum IKO licht toe welke factoren een rol spelen bij de angst van de andere ouder en benadrukt welke elementen van belang zijn om in zijn betoog naar de rechter aan te geven. Ook biedt hij mediation aan waarbij de ouders afspraken maken over de communicatie en zaken die van belang zijn om het gevoel van dreiging bij de andere ouder weg te nemen.

Lopende zaken

Uit voorgaande jaren zijn er nog 32 zaken in behandeling bij het Centrum IKO.

Uit 2006 zijn twee lopende zaken, uit 2007 zijn drie lopende zaken, uit 2008 zijn zes en uit 2009 zijn nog 21 zaken geopend.

De ouders uit voorgaande jaren vragen soms een langdurige begeleiding. Hierbij kan bijvoorbeeld sprake zijn van een acceptatieproces wanneer blijkt dat het kind niet terugkeert, een langdurige dreiging of voortdurende gerechtelijke procedures in het buitenland.

Opvallend is dat in 2010 tien ouders van lang afgesloten zaken weer contact hebben opgenomen met het Centrum IKO vanwege nieuwe ontwikkelingen in hun situatie.

Het Centrum IKO is in 2009 een samenwerking gestart met psychologen die zich verder hebben verdiept in de stress die optreedt tijdens en na een emotionele internationale kinderontvoering- of scheiding-procedure.

Afgesloten zaken

Van de 352 zaken die in 2010 zijn binnengekomen zijn 124 zaken in hetzelfde jaar afgesloten. Daarnaast zijn in 2010 door het Centrum IKO vier zaken afgesloten uit 2006, zeven zaken afgesloten uit 2007, 13 zaken afgesloten uit 2008 en 181 zaken afgesloten uit 2009.

Een zaak wordt afgesloten als er geen begeleiding meer nodig is. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer het kind terug is, als er een uitspraak in de procedure is of als ouders er samen uitgekomen zijn. Ook wordt een zaak afgesloten als er een tijd lang geen contact is geweest met het Centrum IKO.

4. Projecten en samenwerking

De Ouderdag

Op vrijdag 17 september 2010 heeft het Centrum IKO een bijeenkomst georganiseerd exclusief voor ouders die op de een of andere wijze te maken hebben (gehad) met een internationale kinderontvoering. De dag bestond uit een algemeen gedeelte in de ochtend waar de laatste ontwikkelingen rond het HKOV en de Uitvoeringswet aan bod kwamen. 's Middags konden de ouders twee workshops volgen met als het thema 'Dreiging' en het thema 'Wat kan ik doen wanneer ik geen of nauwelijks contact heb met mijn kind'.

De workshop rond het thema 'Dreiging' werd geleid door psychologen van Zandkastelen. Er werd gesproken over de angst die ouders ervaren in geval van een dreigende situatie voor een internationale kinderontvoering en de verschillende emoties die deze angst bij ouders oproepen. Ook werd besproken hoe voorkomen kan worden dat de angst van de ouder overslaat naar hun kinderen.

Tijdens de andere workshop van de psychologen van Hijink&Zo en Zielskracht werd aandacht besteed aan situaties wanneer een ouder niet of nauwelijks contact heeft met zijn kind. Dit gebeurde met behulp van familie-opstellingen. Als een verhouding uit balans is of in beweging komt, betekent dit dat het hele gezin in beweging komt. De therapeuten hebben de verbanden die bestaan tussen vader, moeder en kind toegelicht. Er zijn ervaringen uitgewisseld en er is gesproken over de familie-achtergrond van de ouders en hoe dat doorwerkt in relaties.

Verder was er voldoende gelegenheid om elkaar te spreken en ervaringen uit te wisselen.

Het Centrum IKO heeft de intentie om deze bijeenkomst jaarlijks te organiseren.

De bijeenkomst is gerealiseerd dankzij de bijdrage van het fonds Dijkverzwaren. De ouders hebben een kleine eigen bijdrage betaald.

Enquête nazorg

Regelmatig krijgt het Centrum IKO verzoeken om hulp van ouders van wie de kinderen zijn teruggekeerd, nadat ze zijn meegenomen naar het buitenland. Om de behoefte van deze ouders in kaart te brengen, heeft het Centrum IKO begin 2010 door middel van een enquête gevraagd naar hun ervaringen.

Doel van deze enquête was het in kaart brengen van de faciliteiten die ouders nodig hebben om hun kind(eren) na terugkeer goed te kunnen begeleiden. De onderzoeksresultaten laten zien dat ouders van wie de kinderen zijn teruggekeerd, grotendeels zelf hun weg hebben gezocht. Een deel heeft daarbij steun gekregen van welwillende hulpverleners. Een deel heeft tegenstand en onbegrip ondervonden.

De problemen waar ouders mee te maken krijgen zijn:

- Het plaatsen van een kind op school halverwege het schooljaar
- Het afsluiten van een zorgverzekering voor het kind
- Het vinden van een woning (wanneer de ouder bij iemand inwoont of in een éénkamer appartement woont)
- De contacten met de belastingdienst in verband met de kindertoeslag
- Het vinden van een goede mentale begeleider voor ouder en kind(eren)
- Het vinden van goede en betaalbare taalcursussen Nederlands.

Het is duidelijk dat de re-integratie van kinderen van alle leeftijden na een kinderontvoering soepeler en prettiger kan verlopen wanneer de omgeving meedenkt over oplossingen.

Om tegemoet te komen aan de wensen van de ouders is samenwerking opgezet met de vakjuristen en buitenmedewerkers van Stichting De Ombudsman.

Het afgelopen jaar zijn via Stichting De Ombudsman de ouders die hulp vroegen geholpen.

Op grond van de resultaten van dit inventariserend onderzoek heeft het Centrum IKO nu besloten alle ouders die te maken krijgen met een kinderneenname de gelegenheid te bieden hun ervaringen te beschrijven.

Nazorg

Anderhalf jaar geleden is een meisje van 3 jaar door haar moeder achtergelaten bij haar familie in Rusland. Na vele procedures over de echtscheiding en de terugkeer van het kind is de relatie tussen de ouders ernstig verstoord. Bij terugkeer van het kind is er een omgangsregeling vastgelegd. Het hoofdverblijf van het meisje is bij moeder in Nederland, vader heeft recht op omgang. De verstoorde verhouding van de ouders maakt echter dat moeder geen vertrouwen heeft in een omgangsregeling en niet wil meewerken. Op voorstel van het Centrum IKO om de omgang te laten begeleiden door een buitenmedewerker vinden voorzichtig de eerste contacten plaats. Dit heeft ertoe geleid dat er inmiddels voldoende vertrouwen tussen ouders is om de omgang onbegeleid te laten plaatsvinden.

Advocatenbijeenkomst

Na de opening in juni 2006 heeft het Centrum IKO alle familierechtadvocaten aangeschreven met de vraag wie van hen ervaring heeft met het vertegenwoordigen van cliënten in een internationale kinder-

ontvoeringszaak. Daaruit is een groep advocaten geformeerd die tweemaal per jaar bijeen komen bij het Centrum IKO om ervaringen uit te wisselen en kennis te nemen van de laatste ontwikkelingen. Tevens wordt een gast spreker uitgenodigd.

In april 2010 heeft het Centrum IKO, naar goed gebruik, een bijeenkomst voor advocaten georganiseerd. Dit jaar was de gast spreker een van de crossborder mediators mevrouw mr. drs. E. Kim-Meijer. Zij heeft met haar ruime ervaring als advocaat in kinderonvoeringszaken, deelgenomen aan de pilot-opleiding Crossborder mediation.

Tijdens de bijeenkomst heeft zij de ervaringen, opgedaan met mediations in het kader van de pilot 'concentratie van rechtspraak', gedeeld met de aanwezigen. Het Centrum IKO vindt het van belang dat de advocaten van de betrokken ouders in de mediation kennis hebben van de werkwijze en gang van zaken tijdens een crossborder mediation. De invloed van advocaten en een goed contact met de cliënt zijn van belang en kunnen bijdragen aan een positief verloop van de mediation.

Verder zijn de advocaten geïnformeerd over diverse ontwikkelingen rondom de nieuwe uitvoeringswet, het nazorg-project, relevante jurisprudentie, de toetreding van Marokko tot het Haags kinderonvoeringsverdrag en een uitleg over de mogelijkheden van signalering en opsporing door het Openbaar Ministerie.

Buitenlandse advocaten

Het Centrum IKO wordt regelmatig benaderd door Nederlanders in het buitenland die bijvoorbeeld na een verbroken relatie willen terugkeren naar Nederland met de kinderen. Afhankelijk van het recht van het land en van de verblijfplaats van het kind, is het nodig dat hiervoor toestemming is van de andere (gezaghebbende) ouder. Wanneer de ouder deze toestemming niet geeft, kunnen zij in het betreffende land een procedure beginnen om vervangende toestemming van de rechter te krijgen.

Het feit dat de ouder of kinderen de Nederlandse nationaliteit hebben, is niet relevant. Het Centrum IKO vindt het belangrijk dat deze ouders bij een goede familierechtadvocaat terechtkomen in het desbetreffende land. In 2009 is gestart met een uitbreiding van het netwerk buitenlandse advocaten. In 2010 zijn familierecht-advocaten in België, Duitsland en Frankrijk benaderd of zij ervaring hebben met internationale kinderonvoering, Nederlands spreken en eventueel op basis van rechtsbijstand procederen. Het netwerk van het Centrum IKO in het buitenland is hierdoor flink uitgebreid. Het Centrum IKO heeft deze landen

als eerste benaderd, omdat bij het Centrum de meeste zaken zijn gemeld.

Bovendien kunnen de Nederlandse ouders van wie het kind wordt ontvoerd naar het buitenland op deze manier de garantie krijgen dat ze bijgestaan worden door een gespecialiseerde advocaat. Hierdoor worden hun belang en het belang van hun kind het beste gewaarborgd.

Het Centrum IKO benadert in het kader van dit project de Nederlandse ambassades in het buitenland, buitenlandse Centrale autoriteiten. Ook worden namen en adressen van advocaten genoteerd, wanneer cliënten goede ervaringen melden.

Op gezette tijden wordt nagegaan of de advocaat of andere belangenbehartiger nog werkzaam is, zowel in Nederland als in het buitenland.

De website

In 2010 is de vernieuwde website van het Centrum IKO gelanceerd. De nieuwe website is gebruiksvriendelijker en nog eenvoudiger te raadplegen. Bezoekers kunnen er snel adressen vinden van bijvoorbeeld ambassades en Centrale autoriteiten. De website heeft nieuwe functionaliteiten, een nieuwe lay-out en om het gebruik te meten is een ander webstats-programma geïnstalleerd. De website is in vier talen beschikbaar, te weten in het Nederlands, Engels, Frans en Spaans.

Het Mediation Bureau heeft een eigen web-pagina gekregen waarop alle benodigde informatie over het Mediation Bureau en de werkwijze rond een cross border mediation te vinden is. Ook de website van het Mediation Bureau is te raadplegen in de eerder genoemde vier talen.

Tot slot is eind 2010 de vernieuwde 'Kenniskring' online gegaan. Deze 'Kenniskring' is alleen toegankelijk voor advocaten en (door NMI of NIP) gecertificeerde mediators die ervaring hebben met internationale kinderonvoeringszaken. Bovendien is vanwege de vertrouwelijkheid deze 'Kenniskring' alleen voor advocaten en/of mediators die ingeschreven zijn in het BIG-register.

Op de 'Kenniskring' vinden de professionals niet alleen relevante jurisprudentie op het gebied van internationale kinderonvoeringszaken, maar ook kunnen via deze besloten kring notities en artikelen op het gebied van internationale kinderonvoering worden uitgewisseld. Verder worden de leden van de 'Kenniskring' op de hoogte worden gehouden van activiteiten die het Centrum IKO organiseert.

Publicatie 'Commentaar Relatierecht'

Het Centrum IKO is in 2010 gevraagd om een bijdrage te leveren aan het boek 'Commentaar Relatierecht' van SDU Uitgevers. Dit boek wordt uitgegeven als leidraad voor advocaten en andere geïnteresseerden in Nederland. Het Centrum IKO schrijft het commentaar bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag, de nieuwe Uitvoeringswet van het Haags Kinderontvoeringsverdrag en 2 artikelen van de Brussel-IIbis Verordening van de Europese Unie. De betreffende artikelen uit de Verordening scherpen het Haags Kinderontvoeringsverdrag aan. De juristen hebben specifieke kennis over het internationale kinderonvoeringsrecht en hoe dit in de praktijk zijn uitwerking heeft. Op deze wijze delen zij hun expertise met anderen.

De kennis en nieuwe inzichten die door het schrijven worden verkregen, zorgen ervoor dat de juristen hun cliënten in de toekomst nog beter kunnen adviseren.

Samenwerking

Het Centrum IKO heeft in 2010 met de volgende organisaties samengewerkt.

- Ministerie van Veiligheid en Justitie
- Ministerie van Buitenlandse Zaken
- Rechtbank Den Haag
- Diverse politiecorpsen
- Het Openbaar Ministerie
- Landelijk Expertise Centrum Eergerelateerd geweld
- Koninklijke marechaussee Schiphol
- Bureau Liaisonrechter Internationale Kinderontvoering
- Raad voor Rechtsbijstand
- Vereniging van Familierecht Advocaten en Scheidingsbemiddelaars (vFAS)
- Nederlands Instituut voor Psychologen (NIP)
- Vereniging voor Internationale kinderonvoerings advocaten
- Zielskracht
- Hijink & zo
- Zandkastelen
- Bureau Jeugdzorg
- Haags Conferentie voor Internationaal Privaatrecht
- Childfocus Brussel, België
- Mikk, Mediation Bureau Berlijn, Duitsland
- Reunite Child Abduction Centre Leicester, Verenigd Koninkrijk

Onderzoeksproject

Het Mediation Bureau van het Centrum IKO heeft uitvoering gegeven aan de Pilot 'De pressure cooker

methode': een nieuwe vorm van cross border mediation in samenwerking met de Centrale autoriteit, de rechtbank Den Haag en gefinancierd door het ministerie van Veiligheid en Justitie.

Het evaluatieonderzoek is uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Veiligheid en Justitie door het Verweij Jonker Instituut.

Kennis vergroten

De juristen en buitenmedewerkers hebben kennis opgedaan via trainingen en congressen.

Scholing aan juristen en buitenmedewerkers

- Bijscholing aan de buitenmedewerkers over de werking van het HKOV door de eigen juristen
- Een communicatietraining gericht op omgaan met emotionele situaties door de heer R.van Meurs van de A&O groep
- Basiskennis Islamitisch recht door mr. dr. L. Jordens-Cotran
- Opleiding tot familiemediator door het Centrum voor Conflicthantering; wordt gevolgd door een van de juristen.

Bezochte congressen

- International child abduction, relocation and forced marriage congress in Londen, georganiseerd door London Metropolitan University
- Mediation congres in Lissabon
- Omgaan met hechttingsproblematiek door het Euregionaal Congresburo
- Congres in Boekarest over vermiste kinderen (116000 nummer) Roemenië
- Congres Brussel over vermiste kinderen (116.000 nummer) België

De door juristen gegeven scholing

Op verzoek geeft het Centrum IKO scholing aan externe partijen. In 2010 is scholing gegeven aan:

- De medewerkers van Jeugdzorg Zwolle

5. Mediacontacten en publicaties

Persberichten

Het Centrum Internationale Kinderontvoering heeft op 1 april 2010 een persbericht naar buiten gebracht over het verschijnen van het jaarverslag van 2009.

In het persbericht is benadrukt dat het een positief signaal is dat ouders vaker informatie vragen over de wijze waarop zij toestemming kunnen krijgen om met hun kinderen naar een ander land te verhuizen. Bovendien werd in 2009 gestart met de opleiding voor crossborder mediation, die in 2010 een verdere ontwikkeling heeft doorgemaakt.

Folders

In 2010 heeft het Centrum IKO naar verschillende instanties informatiefolders verzonden. De folders zijn verzonden aan gemeenten, de politie, het Rode Kruis, omgangshuizen, vestigingen van de Raad voor de Kinderbescherming en Bureaus Jeugdzorg, het Juridisch Loket en rechtswinkels. Deze instanties hebben in 2010 regelmatig contact gezocht met het Centrum IKO.

Gezien het teruglopen van de jaarlijkse subsidie (12% in 2011) wordt in de komende periode geen folderactie worden gehouden.

Publicaties

In 2010 is het Centrum IKO meerdere malen om een reactie gevraagd naar aanleiding van een internationale kinderontvoering of het verloop daarvan. Vooral het verloop van een internationale kinderontvoering naar de Verenigde Staten kreeg aandacht in de media. Het verloop van zaken onder de crossborder mediationpilot werd in een artikel in De Groene Amsterdammer onder de aandacht gebracht.

Hieronder volgt een overzicht van verschenen artikelen in kranten en tijdschriften en programma-items in radio- en televisieprogramma's waarin het Centrum IKO een rol speelt.

Overzicht publicaties in kranten, tijdschriften en op radio en televisie in 2010

Datum	Titel/Onderwerp	Media
27 februari	Amerikaanse rechters keken eenzijdig naar zaak Katja	De Gelderlander – Vallei
27 februari	Snel besluit over Katja	De Gelderlander – Vallei
27 februari	Uitspraak mag niet meewegen	De Gelderlander – Vallei
4 maart	Kinderontvoering: een Europese trend	Het Parool
7 april	Meer kinderen ontvoerd door ouders	Dagblad van het Noorden
April	De wijziging in de rol van de Centrale autoriteit	Tijdschrift Relatierecht en Praktijk
Mei	Ontvoerd door je eigen moeder	De Telegraaf bijlage
18 juni	Bemiddeling bij kinderontvoering blijkt effectief	Trouw
12 juli	Ação da polícia na Holanda devolve criança à mãe brasileira	BBC Brasil
19 juli	Drama om kinderen	De Telegraaf
9 september	Geef mijn kind terug	VPRO- gids
15 september	Conference Malta – The Netherlands	Judges Newsletter Hague Conference on Private International Law
23 september	Gedeeld gezag, halve smart	De Groene Amsterdammer
16 oktober	Nederlands gezin zwerft door Turkije	Algemeen Dagblad

Tijdschriften

Datum	Titel/Onderwerp	Media
26 november	Verbeteringen op komst voor het ontvoerde kind?	Tijdschrift voor Familie- en Jeugdrecht, nummer 11 2010

Radio

Datum	Titel/Onderwerp	Zender
5 maart	Uitspraak teruggeleiding Verenigde Staten	Radio Gelderland
23 maart	Uitspraak teruggeleiding hoger beroep Verenigde Staten	Radio Gelderland

Televisie

Datum	Titel/Onderwerp	Omroep
15 mei	Sylvana over ontvoering naar Verenigde Staten	NPS
21 mei	Tros Vermist Dag van het Vermiste Kind	Tros
25 mei	Live op 7 over ontvoering naar Mexico	Family 7 Digitale tv

De website**Rapportage webstatistieken www.kinderontvoering.org 2010**

Maandelijks wordt een overzicht opgesteld van de webstatistieken van www.kinderontvoering.org. Hieronder volgt een overzicht.

Bezoekersaantallen

Maand	bezoekers	Bezoeken	pagina's
Januari	1.564	2.186	8.387
Februari	1.502	2.370	7.757
Maart	1.730	2.022	7.865
April	1.505	1.818	7.412
Mei	1.638	2.402	7.342
Juni	1.082	2.073	7.904
Juli	1.173	2.471	7.279
Augustus	1.039	2.087	7.607
September	1.190	2.192	8.392
Oktober	1.055	2.003	7.719
November	1.193	2.282	7.566
December	1.002	1.622	7.804
Totaal	15.674	26.028	93.034
Gemiddeld per maand	1.346	2.169	7.752

Bezoekerskenmerken

De website wordt door bezoekers uit de hele wereld geraadpleegd. Binnen Europa zijn de meeste bezoeken gebracht door burgers van de ons omringende landen België, Spanje, Frankrijk, Duitsland, Italië, Verenigd Koninkrijk en Zwitserland.

Buiten Europa scoren Noord-Amerika (Verenigde Staten, Canada), Zuid-Amerika (Mexico, Argentinië, Peru) en verder Turkije en Marokko het hoogst.

De 15 meest bezochte buitenlandse bezoekers aan de hand van het ip-adres van de bezoeker

	Land
1.	Nederland
2.	België
3.	Verenigde Staten
4.	Spanje
5.	Frankrijk
6.	Mexico
7.	Argentinië
8.	Duitsland
9.	Italië
10.	Verenigd Koninkrijk
11.	Zwitserland
12.	Peru
13.	Canada
14.	Turkije
15.	Marokko

Surfgedrag

De website www.kinderontvoering.org dient bovenal als informatieplatform waarop zowel ouders als professionals praktische informatie opzoeken.

Uit onderstaande tabel blijkt dat ruim de helft de website bezoekt via een zoekmachine (in vrijwel alle gevallen Google). Eén op de vijf komt op de site door zelf het adres in de adresbalk van de internetbrowser in te voeren, of uit zijn lijst met favorieten te kiezen. Dit zijn dus bezoekers die al met de website bekend zijn. En nog eens éénvijfde komt via een link (of verwijzing) op een andere website.

Hoe komt de bezoeker op onze site?

Binnenkomst	% bezoeken
Direct (zelf naar kinderontvoering.org)	21 %
Google (of andere zoekmachines)	57 %
Verwijzing (vanaf andere site)	22 %
Totaal	100 %

Uit onderstaande tabel met meest gebruikte zoekwoorden blijkt dat ook de mensen die via Google op de website van het Centrum IKO komen al vrij specifiek naar het centrum zoeken. Dit betekent dat het centrum bij betrokkenen een hoge mate van bekendheid geniet.

	Zoekwoord
1.	centrum internationale kinderontvoering
2.	internationale kinderontvoering
3.	voorbeeld internationale omgangsregeling
4.	centrale autoriteit
5.	www.kinderontvoering.org
6.	haags kinderontvoeringsverdrag
7.	cross border mediation
8.	ontvoering kind buitenland
9.	brussel ii bis verordening
10.	internationale omgangsregeling
11.	toestemming kind buitenland
12.	europes kinderontvoeringsverdrag
13.	kinderontvoering voorkomen
14.	gezagsregister buitenland geboren
15.	mijn kinderen zijn ontvoerd

In onderstaande tabel staat de lijst met websites die het meeste naar kinderontvoering.org verwijzen. Deze sites zijn grofweg in te delen in vier hoofdgroepen: overheid (kinderbescherming, justitie etc.), algemene informatieplatforms (wikipedia, rechtspraak) media (vermist) en ouderfora (missing kids, bezorgde moeders, etc).

Links vanaf andere websites

	Website
1.	kinderbescherming.nl
2.	travel.state.gov
3.	centrum-kinderontvoering.nl / cwat.nl
4.	nl.missingkids.com / vermistekinderen.nl
5.	nl.wikipedia.org
6.	rijksoverheid.nl
7.	bezorgdemoeders.nl
8.	stopkinderporno.com
9.	hotline116000.eu
10.	rechtspraak.nl
11.	vermist.nl
12.	justitie.nl
13.	intro.bistro.ro.minjus.nl
14.	stiefmoeders.nl
15.	mixed-couples.nl

6. Het Mediation Bureau

De Crossborder mediation in 2010

In 2007 is een Crossborder mediationcongres georganiseerd door het Centrum IKO. Dit congres had tot doel meer bekendheid te geven aan een specifieke vorm van familiemediation in ouderlijke kinderonveringszaken. In navolging daarop is in 2008 door het Centrum IKO een kopstudie gestart. De deelnemers aan de opleiding voldeden aan strenge eisen zoals een ruime ervaring als familiemediator, kennis en ervaring als advocaat van ouders die hebben geprocedeerd in een ouderlijke kinderonveringszaak (HKOV) of veel ervaring hebben met interculturele familierelaties.

In samenwerking met het ministerie van Veiligheid en Justitie, de Centrale autoriteit en de rechtbank Den Haag is daarna een pilot opgestart waarin de kennis die tijdens de opleiding is opgedaan tussen november 2009 en mei 2010 kon worden toegepast. Daartoe is het Mediation Bureau opgezet door het Centrum IKO. Na mei 2010 is het project gecontinueerd. In de pilotperiode werd aan de ouders een bescheiden bijdrage gevraagd. Na de pilot werd een andere betalingsregeling van kracht.

Tijdens de uitvoering van de pilot heeft een evaluatiemoment plaatsgevonden. Ook na het afronden van de pilot heeft het Mediation Bureau van het Centrum IKO tweemaal per jaar voor de crossborder mediators een bijeenkomst georganiseerd. Doel van deze bijeenkomsten is het bevorderen van de deskundigheid en het delen van kennis. Er zijn momenteel acht gespecialiseerde mediators werkzaam waarvan drie advocaatmediators en vijf niet-advocaat mediators (vier kindpsychologen en een gedragswetenschapper).

Hier wordt een overzicht gegeven van crossborder mediationzaken die het Mediation Bureau in 2010 heeft georganiseerd. Er wordt getoond wie er betrokken zijn bij de mediation, de leeftijden van de kinderen en of er een kindgesprek heeft plaatsgevonden.

Bij het beoordelen van het resultaat is uitgegaan van drie criteria; de crossborder mediation kan uitmonden in een volledige overeenstemming; een gedeeltelijke overeenstemming en geen overeenstemming.

Bij een gehele overeenstemming zijn ouders het in een vaststellingsovereenkomst eens geworden over de hoofdverblijfplaats van het kind. Samen hebben ze een contact- en zorgregeling getroffen zodat de relatie met hun kind(eren) gewaarborgd is. Op het moment dat er een volledige vaststelling overeenkomst is vastgelegd in beide landen wordt het verzoek tot teruggeleiding ingetrokken.

Een gedeeltelijke overeenstemming houdt in dat ou-

ders het niet zijn eens zijn geworden over de hoofdverblijfplaats van het kind. Wel zijn de ouders in de vaststellingsovereenkomst overeengekomen op welke wijze de contact- en zorgregelingen worden georganiseerd in het geval dat een kind in het ene land of in het andere land de hoofdverblijfplaats door de rechter krijgt toegewezen.

Geen overeenstemming tussen ouders betekent dat geen vaststellingsovereenkomst tot stand is gekomen. In bijna alle zaken die niet tot resultaat hebben geleid zijn de ouders wel weer met elkaar in gesprek geraakt. Het overgrote deel van de mediationzaken heeft in het Engels of Nederlands (zonder tolk) plaatsgevonden.

Vanaf het begin van de pilot in november 2009 hebben in totaal 23 crossborder mediations plaatsgevonden; 19 daarvan in 2010. Van alle zaken waren alleen ouders en kinderen van en naar Verdragslanden betrokken.

In 75% van de zaken had de moeder de kinderen meegenomen. In 20% had de vader het kind meegenomen of achtergehouden en in 5% van de zaken betrof het de familie.

Bureau Jeugdzorg heeft in twee mediationzaken als voogd, naast de ouders, deelgenomen aan de mediations. In 16% van de zaken betrof het mediations waarbij een Duitse ouder betrokken was.

De 19 ouderparen die deelnamen hadden samen 30 kinderen. Van deze 30 kinderen zijn er 16 gehoord. Kinderen worden vanaf 5 jaar gehoord door een deskundige kindersycholoog die tevens deel uitmaakt van het team crossborder mediators maar niet betrokken is bij de zaak. Het verslag van 'de stem van het kind' wordt ingebracht in de mediation.

Van de 23 mediations hebben tien mediations tot een volledige overeenstemming geleid en is de kinderonvering opgeheven. In zes zaken hebben ouders een gedeeltelijke overeenstemming bereikt over een omgangsregeling en de zorg. Zeven ouders kwamen niet tot een overeenstemming.

Van de zaken die in 2010 zijn georganiseerd kwamen negen zaken tot een volledige overeenstemming en vier zaken tot een gedeeltelijke overeenstemming.

In tweederde van de mediationzaken kwamen ouders tijdens een crossborder mediation onderling tot een gehele of gedeeltelijke overeenstemming

Gedeeltelijke overeenstemming

Aan het eind van de regiezitting bij de rechtbank Den Haag wordt duidelijk dat beide ouders een oplossing willen zoeken voor hun geschil over de verblijfplaats van de kinderen door middel van crossborder mediation.

Het gaat om een Nederlandse vader en een Franse moeder die samen een zoon van 10 jaar hebben. De ouders zijn gescheiden, maar hebben gezamenlijk gezag. Vader heeft het kind zonder toestemming van moeder meegenomen naar Nederland. De moeder is een procedure tot teruggeleiding gestart. Na de regiezitting neemt een medewerker van het Mediation Bureau de ouders en hun procesvertegenwoordigers mee naar de mediationkamer op de rechtbank voor het informatiesprek. Er wordt uitleg gegeven over de gehele procedure van de crossborder mediation en de planning. Ouders ondertekenen de overeenkomst waarin ze aangeven het eens te zijn met de voorwaarden waaronder de mediator werken. Daarna worden de ouders benaderd door een van de twee mediators. Blijkt uit het intakegesprek dat beide ouders gemotiveerd zijn dan wordt groen licht gegeven voor de mediation. Een van de ouders komt op basis van zijn inkomen in aanmerking voor een toevoeging van de Raad van Rechtsbijstand. De andere ouder komt niet in aanmerking voor een toevoeging en zal de kosten voor de mediation betalen. De ouders geven toestemming voor het kindgesprek. De dag na de regiezitting vindt het kindgesprek plaats en wordt het verslag opgestuurd naar het Mediation Bureau. Het verslag wordt ingebracht op de eerste dag van de mediation. De dag na het kindgesprek vangt de mediation aan. Op de eerste dag staan twee mediation-sessies gepland. Aan het eind van de dag stellen de mediators samen met de ouders en de medewerker van het Mediation Bureau een conceptovereenkomst op die aan de procesvertegenwoordigers van de ouders wordt toegestuurd. De volgende dag zijn de ouders weer op de locatie van de mediation en gaat de derde mediationssessie van start. Tijdens deze laatste sessie wordt de conceptovereenkomst besproken en daar waar nodig aangepast.

Tijdens de mediation was duidelijk geworden dat ouders het niet eens kunnen worden over de hoofdverblijfplaats van hun zoon en moeder het verzoek tot teruggeleiding niet intrekt. De ouders hebben wel overeenstemming over contact- en zorgregelingen voor het geval dat zoon teruggeleid wordt naar de moeder in Frankrijk en voor het geval dat zoon bij vader in Nederland mag blijven. De ouders ondertekenen deze vaststellingsovereenkomst. Zij laten de beslissing over de hoofdverblijfplaats van het kind over aan de rechter.

Europese samenwerking

Het Mediation Bureau van het Centrum IKO werkt samen in Europees verband. In 2010 is een Europese Crossborder mediationopleiding ontwikkeld. Deze opleiding vindt plaats in 2011. Er worden 25 deelnemers verwacht uit alle Europese landen. De opleiding wordt gegeven tijdens het Crossborder mediationbureau in Berlijn, MiKK en georganiseerd door ChildFocus in Brussel, België. Het Centrum IKO is associate partner. Op internationaal niveau wordt eveneens samenwerking gezocht, geïnitieerd door vertegenwoordigers van Engeland en Nederland. De nieuw op te zetten stichting richt zich op het professionaliseren van deze specifieke mediantietechniek en het onderzoeken van resultaten op korte en langere termijn van deze vormen van geschilbeslechting. Daarbij wordt vooral gekeken naar het welzijn van de kinderen in relatie tot het welzijn van de kinderen in zaken waar ouders het geschil niet met elkaar hebben besproken en strijd met elkaar hebben gevoerd.

Volledige overeenstemming

Een Roemeense vader en een Nederlandse moeder hebben twee kinderen van drie jaar en twee jaar. De ouders zijn niet getrouwd maar hebben gezamenlijk gezag. Zij wonen met de kinderen in Roemenië. De relatie is verbroken en de moeder neemt zonder toestemming van de vader de kinderen mee naar Nederland. Vader dient een verzoek tot teruggeleiding in bij de Centrale Autoriteit. De Centrale Autoriteit biedt zowel vader als moeder mediation aan. Ouders hebben te kennen gegeven aan de Centrale Autoriteit in mediation te willen. Een medewerker van het Mediation Bureau neemt contact op met de ouders voor een informatief gesprek over de cross border mediation procedure. Omdat vader gebrekkig Engels spreekt wordt er een beëdigde Roemeense tolk en vertaler ingeschakeld voor de communicatie met vader. Het Mediation Bureau stuurt per e-mail de besproken informatie naar de ouders en hun procesvertegenwoordigers toe.

De ouders hebben te kennen gegeven dat zij op basis van hun inkomen voor een toevoeging van de Raad van Rechtsbijstand in aanmerking komen en de medewerker van het Mediation Bureau draagt zorg voor de aanvraag toevoeging mediation voor de ouders. Op de eerste dag van de mediation staat één mediationssessie gepland.

Aan het eind van die dag stellen de mediators en de medewerker van het Mediation Bureau een conceptovereenkomst op die naar de procesvertegenwoordigers van beide ouders wordt gestuurd. De volgende dag wordt de conceptovereenkomst met de ouders in de me-

van beide ouders wordt gestuurd. De volgende dag wordt de conceptovereenkomst met de ouders in de mediation besproken en verder uitgewerkt.

Ouders komen tot de overeenstemming dat vader zijn verzoek tot teruggeleiding intrekt en dat de kinderen bij de moeder in Nederland blijven. Tevens zijn afspraken vastgelegd over de omgang en de onderhoudskosten. De Roemeense tolk vertaalt de overeenkomst ter plekke voor vader en daarna ondertekenen de ouders de vaststellingsovereenkomst. Deze overeenkomst is bindend geworden. De Centrale autoriteit heeft een Roemeense schriftelijke vertaling van de vaststellingsovereenkomst aan vader ter beschikking gesteld.

Bijlagen

Overzicht cijfers 1 januari tot en met 31 december 2010

OVERZICHT CIJFERS 1 JANUARI TOT EN MET 31 DECEMBER 2010

ONTVOERING DOOR VERZORGENDE OUDER

VERDRAGSLAND

Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Turkije	1	1	6		1	2010
Nederland	Duitsland	1	3	4,11,13		1	2009
Nederland	Noorwegen	1	1	3		1	2009
Nederland	Spanje	1	3	10,12,14		1	2009
Nederland	België	1	1	8		1	2009
Nederland	Duitsland	1	1	1		1	2010
Nederland	Polen	1	1	2		1	2010
Nederland	Zweden	1	1	1		1	2010
Nederland	Thailand	1	1	3		1	2010
Nederland	België	1	2	1,3		1	2010
Nederland	Polen	1	1	3		1	2010
Nederland	Noorwegen	1	1	10		1	2010
Nederland	Oostenrijk	1	1	7		1	2010
Nederland	Duitsland	1	1	5		1	2010
Nederland	Servië	1	2	8,9	1	1	2010
Nederland	België	1	1	7	1		2010
Nederland	Italië	1	2	4,3		1	2010
Nederland	Turkije	1	3	5,8,10		1	2010
Nederland	Kroatië	1	1	3		1	2010
Nederland	Turkije	1	2	5,6			2010
Nederland	Turkije	1	1	14		1	2010
Nederland	Israël	1	1	1		1	2010
Italië	Nederland	1	2	3,5		1	2009
VS	Nederland	1	1	4		1	2009
Frankrijk	Nederland	1	1	15	1		2010
Polen	Nederland	1	1	5		1	2010
U.K.	Nederland	1	2	1,2		1	2009
België	Nederland	1	2	4,15		1	2010
Duitsland	Nederland	1	2	6,4		1	2009
Frankrijk	Nederland	1	1	2	1		2010
Zuid-Afrika	Nederland	1	1	8		1	2008
Australië	Nederland	1	1	2		1	2009
Spanje	Slowakije	1	1	?		1	2010

Australië	Nederland	1	1	6		1	2008
België	Nederland	1	2	6,1		1	2010
Zuid-Afrika	Nederland	1	2	2,5		1	2010
Noorwegen	Nederland	1	1	13		1	2010
Totaal		37	53		4	33	

NIET-VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Marokko	1	1	1		1	2010
Nederland	Rusland	1	2	12,14		1	2010
Nederland	Egypte	1	5	9,12,14,14,16		1	2010
Nederland	Irak	1	1	14	1		2010
Nederland	Vanuatu	1	2	6,8		1	2006
Egypte	Nederland	1	2	1, 4		1	2010
VS	Zambia	1	1	4		1	2009
Ghana	U.K.	1	1	11		1	2010
Spanje	Marokko	1	1	8		1	2009
Totaal		9	16		1	8	
Totaal aantal ontvoeringen door verzorgende ouder				46			
Totaal aantal kinderen ontvoerd door verzorgende ouder				69			

ONTVOERING DOOR NIET-VERZORGENDE OUDER							
VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Turkije	1	1	2	1		2010
Nederland	Turkije	1	2	0,2	1		2010
Nederland	VS	1	1	14		1	2010
Nederland	België	1	1	12	1		2010
Nederland	België	1	1	6	1		2010
Nederland	Turkije	1	1	8	1		2009
Nederland	Italië	1	2	3,5	1		2010
Nederland	België	1	1	13	1		2010
Nederland	Duitsland	1	1	7	1		2010
Nederland	Spanje	1	2	4,6	1		2010
Nederland	Brazilië	1	1	13		1	2010
Nederland	Portugal	1	1	11		1	2010
Nederland	Thailand	1	1	8		1	2010
Nederland	België	1	1	15	1		2010
Nederland	Spanje	1	1	4	1		2010
Nederland	Turkije	1	1	11	1		2010
Nederland	Duitsland	1	1	12	1		2010
Nederland	Turkije	1	2	5, 10	1		2010
Nederland	Dominicaanse Rep	1	1	2	1		2010
Nederland	U.K.	1	1	3	1		2010
Nederland	U.K.	1	1	2	1		2010
Duitsland	Nederland	1	1	1	1		2009
Italië	Nederland	1	1	?	1		2010
VS	Nederland	1	1	15	1		2010
Dominicaanse Republiek	Nederland	1	1	3	1		2009
Griekenland	Nederland	1	3	8,8,5		1	2010
Duitsland	Nederland	1	1	7		1	2010
België	Nederland	1	1	12	1		2010
Spanje	Nederland	1	1	4	1		2010
Noorwegen	Nederland	1	1	7		1	2010
België	Nederland	1	1	14	1		2010
Totaal		31	37		24	7	

ONTVOERING DOOR NIET-VERZORGENDE OUDER							
NIET-VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Algerije	1	2	6,8	1		2009
Nederland	Pakistan	1	1	13	1		2009
Nederland	Angola	1	1	2	1		2010
Nederland	Syrië	1	2	2,4	1		2009
Nederland	Irak	1	2		1		2010
Nederland	Ethiopië	1	1	7	1		2010
Nederland	Egypte	1	3	3,8,10	1		2008
Nederland	Irak	1	2	4,8	1		2010
Marokko	Nederland	1	2	12,9	1		2008
Totaal		9	16		9	0	
Totaal aantal ontvoeringen door niet-verzorgende ouder					40		
Totaal aantal kinderen ontvoerd door niet-verzorgende ouder					53		

ONTVOERING DOOR CO-LOUDER							
VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Turkije	1	1	4		1	2010
Nederland	U.K.	1	1	2		1	2010
Nederland	Turkije	1	1	2		1	2010
Nederland	U.K.	1	2	4,6		1	2009
Nederland	België	1	1	10		1	2010
Nederland	U.K.	1	1	4		1	2010
Nederland	Duitsland	1	3	11,6,2		1	2010
Nederland	VS	1	1	1		1	2010
Nederland	U.K.	1	1	6		1	2010
Nederland	Turkije	1	1	10		1	2010
Nederland	Brazilië	1	1	2		1	2010
Nederland	Zweden	1	1	7		1	2010
Nederland	Turkije	1	2	11,12		1	2010
Nederland	U.K.	1	3	0,4,5		1	2010
Nederland	Venezuela	1	1	3		1	2010

Nederland	Zwitserland	1	2	2,5	1		2010
Nederland	Canada	1	1	8		1	2008
Nederland	Zuid-Afrika	1	1	5		1	2010
Nederland	Marokko	1	1	4		1	2010
Spanje	Duitsland	1	1	5		1	2010
Denemarken	Nederland	1	2	7,2		1	2010
Duitsland	Nederland	1	2	8		1	2010
Totaal		22	31		1	21	

ONTVOERING DOOR CO-OUDER							
NIET-VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Syrië	1	3	1,9,10	1		2010
Nederland	Suriname	1	1	2		1	2010
Pal. Gebied	Nederland	1	3	8,9,12		1	2009
Koeweit	Nederland	1	3	3,6		1	2010
Indonesië	Frankrijk	1	1	1		1	2009
Singapore	Nederland	1	1	3		1	2010
Totaal		6	12		1	5	
Totaal aantal ontvoeringen door co-ouder			28				
Totaal aantal kinderen ontvoerd door co-ouder			43				

GEOORLOOFDE OVERBRENGING							
VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Thailand	1	1	3		1	2010
Nederland	België	1	1	1		1	2010
Nederland	Duitsland	1	1	2		1	2010
Nederland	Italië	1	1	6		1	2010
Nederland	Noorwegen	1	2	5,8		1	2010
Nederland	Australië	1	1	0		1	2010
Frankrijk	VS	1	1	5		1	2009
Totaal		7	8			7	

GEOORLOOFDE OVERBRENGING							
NIET-VERDRAGSLAND							
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Suriname	1	2	12,16		1	2010
Totaal		1	2			1	
Totaal aantal geoorloofde overbrengingen door een ouder					8		
Totaal aantal kinderen geoorloofd overgebracht door een ouder					10		

DREIGENDE ONTVOERING						
VERDRAGSLAND						
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader bang voor ontvoering	Moeder bang voor ontvoering
Nederland	VS	1	1	9,11		1
Nederland	Brazilië	1	2	1,4	1	
Nederland	Turkije	1	1	3		1
Nederland	België	1	1	10	1	
Nederland	VS	1	1	6		1
Nederland	Spanje	1	1	2		1
Nederland	Polen	1	1	2		1
Nederland	België	1	2	4,6		1
Nederland	België	1	3			1
Nederland	Turkije	1	1	6		1
Nederland	Servië	1	1	1		1
Nederland	Frankrijk	1	1	6		1
Nederland	Sri Lanka	1	2	0,2		1
Nederland	Venezuela	1	1	1	1	
Nederland	Turkije	1	1	4		1
Nederland	Brazilië	1	1	4	1	
Nederland	Polen	1	1	0	1	
Nederland	VS	1	3	1,3,5	1	
Nederland	België	1	2	6,8		1
Nederland	Turkije	1	1	3		1
Nederland	Frankrijk	1	1	8		1
Nederland	Frankrijk	1	1	8	1	
Nederland	IJsland	1	1	2	1	
Nederland	Marokko	1	2	11,5		1

Nederland	Argentinië	1	2	2,5	1	
Nederland	Israël	1	1	0		1
Nederland	Turkije	1	1	9		1
Nederland	Duitsland	1	1	2	1	
Nederland	Griekenland	1	1	13		1
Nederland	Servië	1	1	3		1
Nederland	Turkije	1	1	4		1
Nederland	Australië	1	1	11		1
Nederland	Brazilië	1	1	6	1	
Nederland	VS	1	2	11,14		1
Nederland	Georgië	1	2	10,12		1
Nederland	Canada	1	1	14		1
Nederland	Marokko	1	2	8,15	1	
Nederland	Nieuw-Zeeland	1	1	3		1
Nederland	Turkije	1	1	15	1	
Nederland	VS	1	1	0		1
Nederland	Argentinië	1	1	3		1
Nederland	Peru	1	1	7	1	
Nederland	Mexico	1	2	9, 1		1
Nederland	Duitsland	1	1	15	1	
Nederland	Marokko	1	1	0		1
Nederland	Marokko	1	1	13		1
Nederland	Marokko	1	1	3		1
Nederland	Columbia	1	1	5	1	
Nederland	Argentinië	1	2	2,4	1	
Nederland	Marokko	1	1	3		1
Nederland	Mexico	1	1	3	1	
Nederland	Brazilië	1	2	1,2		1
Nederland	Turkije	1	1	0		1
Nederland	VS	1	1	8		1
Nederland	Marokko	1	1	0		1
Nederland	VS	1	1	6	1	
Nederland	Peru	1	1	2	1	
Nederland	Oekraïne	1	2	2	1	
Nederland	Turkije	1	2	3,7		1
Nederland	Turkije	1	1	1		1
Nederland	Thailand	1	2	2,5		1

Nederland	Marokko	1	1	1		1
Nederland	Turkije	1	1	ong		1
Nederland	Turkije	1	2	2,4		1
Nederland	Spanje	1	2	1,ong		1
Nederland	Thailand	1	1	4	1	
Nederland	Marokko	1	1	8		1
Nederland	Polen	1	1	6		1
Nederland	Peru	1	1	2	1	
Nederland	Venezuela	1	1	5	1	
Nederland	Polen	1	1	2	1	
Nederland	Argentinië	1	2	10,4	1	
Nederland	Sri Lanka	1	2	6,8	1	
Nederland	Spanje	1	1	12		1
Nederland	Brazilië	1	2	7,9		1
Nederland	Canada	1	1	3	1	
U.K.	VS	1	1	5	1	
België	Brazilië	1	1	1	1	
Duitsland	VS	1	1	4		1
Frankrijk	Nederland	1	3	9,11,12		1
Zwitserland	VS	1	1	5		1
Totaal		81	107		30	51

DREIGENDE ONTVOERING						
NIET-VERDRAGSLAND						
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader bang voor ontvoering	Moeder bang voor ontvoering
Nederland	Marokko	1	1	6	1	
Nederland	Nigeria	1	1	8		1
Nederland	Pakistan	1	2	2,7		1
Nederland	Marokko	1	2	0,1		1
Nederland	Ned.Antillen	1	1	2	1	
Nederland	Marokko	1	2	5,8		1
Nederland	Marokko	1	1	12	1	
Nederland	Soedan	1	1	2		1
Nederland	Suriname	1	1	7		1
Nederland	Filippijnen	1	1	1	1	

Nederland	Marokko	1	1	7		1
Nederland	Soedan	1	2	10,9		1
Nederland	Afghanistan	1	1			1
Nederland	Nigeria	1	1	9		1
Nederland	Marokko	1	1	1		1
Nederland	Indonesië	1	1	12	1	
Nederland	India	1	1	1		1
Nederland	Egypte	1	1	2		1
Nederland	Jordanië	1	1	5		1
Nederland	Egypte	1	3			1
Nederland	Ivoorkust	1	2	4,7		1
Nederland	Egypte	1	1	2		1
Nederland	Marokko	1	3	2,4,5		1
Nederland	Syrië	1	1	10		1
Nederland	Ivoorkust	1	1	3		1
Nederland	Marokko	1	1	10		1
Nederland	India	1	3	5,7,8		1
Nederland	Irak	1	1	1		1
Nederland	Irak	1	1	2		1
Nederland	Algerije	1	1	6		1
Nederland	Marokko	1	4	2,2,4,6		1
Nederland	Marokko	1	1	8		1
Nederland	Pakistan	1	1	8		1
Nederland	Ver. Arb. Emiraten	1	2	4,5		1
Nederland	Filippijnen	1	1	6	1	
Nederland	Nigeria	1	1	3	1	
Nederland	Iran	1	3	8,10,11		1
Nederland	Angola	1	1	0		1
Nederland	Iran	1	1	1	1	
Nederland	Egypte	1	2	11,14		1
Nederland	Gambia	1	1	7	1	
Nederland	Iran	1	1	2		1
Nederland	Nigeria	1	1	3	1	
Nederland	Kameroen	1	1	2	1	
Nederland	Maleisië	1	1	2		1
Nederland	Libanon	1	1	2		1

Nederland	Indonesië	1	1	2		1
Nederland	Indonesië	1	2	6,8	1	
Nederland	Tunesië	1	1	3		1
Nederland	China	1	1	9	1	
Nederland	Pakistan	1	3	1,6,8	1	
Nederland	Algerije	1	2	5,8		1
Nederland	Tunesië	1	1	0		1
Nederland	Irak	1	2	9,11		1
Nederland	Armenië	1	2	4,5	1	
Nederland	Irak	1	2	1,3		1
Nederland	Tunesië	1	2	2,8		1
Nederland	Indonesië	1	1	6		1
Nederland	Soedan	1	1	10		1
Nederland	Curaçao	1	1	1		1
Nederland	Egypte	1	1	1		1
Nederland	Soedan	1	2	2,4		1
Nederland	Nigeria/ Ghana	1	2	10,8,2		1
Nederland	Benin	1	1	8		1
Nederland	Egypte	1	2	5,7		1
Filippijnen	Nederland	1	1	5		1
België	Marokko	1	1	7		1
België	Cuba	1	1	2	1	
Aruba	Nederland	1	1	7		1
Totaal		69	98		16	53
Totaal aantal dreigende ontvoeringen				150		
Totaal aantal kinderen dat ontvoerd dreigt te worden				205		

INTERNATIONALE OMGANGSREGELING						
INTERNATIONALE OMGANGSREGELING WAARBIJ HET VERDRAG EEN ROL SPEELT						
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader wil omgang	Moeder wil omgang
Nederland	Israël	1	2	12,14		1
Nederland	België	1	3	16,?,10	1	
Nederland	Denemarken	1	3	3,6,7	1	
Nederland	Polen	1	1	2	1	
Nederland	Duitsland	1	2	8,11	1	
Nederland	Zwitserland	1	1	14	1	
Nederland	U.K.	1	1	7	1	
Nederland	Portugal	1	2	12,11	1	
Nederland	VS	1	2	9,8	1	
Nederland	Ierland	1	1	4	1	
Mexico	Nederland	1	1	3	1	
U.K.	Nederland	1	2	7,13	1	
Totaal		12	21		11	1

INTERNATIONALE OMGANGSREGELING						
INTERNATIONALE OMGANGSREGELING WAARBIJ HET VERDRAG GEEN ROL SPEELT						
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader wil omgang	Moeder wil omgang
Nederland	Iran	1	1	3	1	
Nederland	Aruba	1	1	7		1
Totaal		2	2		1	1

TOESTEMMING VOOR VERTREK						
VERDRAGSLAND						
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder
Nederland	België	1	1			1
Nederland	Ecuador	1	1	1		1
Nederland	Duitsland	1	1	6		1
Nederland	Duitsland	1	3	6,7,9		1
Nederland	Brazilië	1	1	2		1
Nederland	U.K.	1	1	3		1
Nederland	Noorwegen	1	1	8		1
Nieuw-Zeeland	Nederland	1	2	6		1
Portugal	Nederland	1	1	3		1
Polen	Nederland	1	1	3	1	
Guatemala	Nederland	1	1	8		1
Canada	Nederland	1	2	2,3	1	
VS	Nederland	1	1			1
Argentinië	Nederland	1	2	7,9		1
VS	Nederland	1	2	?		1
Spanje	Nederland	1	2			1
Spanje	Nederland	1	1	11		1
Spanje	Nederland	1	1	2		1
Spanje	België	1	2	5,9		1
Spanje	Nederland	1	2	16,17		
Turkije	Nederland	1	1	2		1
Duitsland	Nederland	1	2	2,4	1	
Zweden	Nederland	1	1	3		
Duitsland	Nederland	1	2	1,3		1
Griekenland	Nederland	1	2	4,6		1
Italië	Nederland	1	1	0		1
Turkije	Nederland	1	1	1		1
U.K.	Nederland	1	3	4,6,7		1
Totaal		28	42		3	23

TOESTEMMING VOOR VERTREK						
NIET-VERDRAGSLAND						
Van	Naar	Zaken	Kinderen	Leeftijd	Vader	Moeder
Taiwan	Nederland	1	1	6		1
Ver. Arb. Emiraten	Nederland	1	1	1		1
Syrië	Nederland	1	1	?	1	
Totaal		3	3		1	2
Totaal aantal zaken inzake toestemming voor vertrek				31		
Totaal aantal kinderen				45		

Colofon

Centrum Internationale Kinderontvoering (Centrum IKO)

Centrum Internationale Kinderontvoering (Centrum IKO) is opgericht in 2006 door Stichting De Ombudsman in samenwerking met Defence for Children International Nederland, Stichting Lawine en Stichting Gestolen kinderen en met subsidie van het ministerie van Veiligheid en Justitie. In 2009 is het Centrum IKO verzelfstandigd.

Websites

www.kinderontvoering.org
www.childabductioncentre.org

Telefoonnummer

+31 (0)88 800 90 00

Postadres

Postbus 2006
1200 CA Hilversum

Fax

+31 (0)88 800 90 90

E-mailadres

info@kinderontvoering.org
info@childabductioncentre.org

Mediation Bureau

Telefoonnummer

+31 (0)88-8009009

E-mailadres

info@mediationbureau.org

Bijdragen

Cristina Lazar
Martine Molendijk
Els Prins
Maartje Schulte
Mathijs Storm

Ontwerp

Grossdesigners

Druk

Faktor 50

Hilversum, 2010

centrum **iko**
internationale ouderlijke kinderontvoering

Websites

www.kinderontvoering.org

www.childabductioncentre.org

Telefoonnummer

+31 (0)88 800 90 00

Postadres

Postbus 2006

1200 CA Hilversum